

Toespraak bij de aftrap van 60 jaar Nieuwspoort

Vera Bergkamp

Maandag 21 maart 2022

Dames en heren,

1962 was niet zomaar een jaar in de wereldgeschiedenis.

We leefden midden in de koude oorlog.

Het was het jaar van de Cubacrisis, waarin de wereld twee weken lang de adem inhield omdat een kernoorlog tussen de VS en de Sovjetunie dreigde.

Het was ook het laatste jaar waarin Nederland zélf partij was in een militair conflict.

Onze eigen militairen vochten nog om Nieuw-Guinea.

Dat was het jaar waarin Nieuwspoort het licht zag.

Je zou kunnen zeggen dat er in 60 jaar niet veel veranderd is, ook al ziet de wereld er totaal anders uit dan toen.

We ervaren ook nu politieke en geopolitieke onzekerheid.

We zien oorlog, repressie en onvrijheid dichtbij huis.

En we beseffen hoe belangrijk het vrije woord eigenlijk is: het open gesprek, de zuurstof van onze vrije democratie.

Ook Nieuwspoort ziet er anders uit dan 60 jaar geleden.

Geen rokerige huiskamer in het Vioolbouwershuisje meer.

Maar een bruisende plek van debat ontmoeting.

Ze is nog even nodig als toen - voor ontmoeting, een open gesprek en levendig debat.

Het groepje journalisten van toen is een community van 2.000 trotse Poorters geworden.

Politici en bestuurders.

Journalisten en lobbyisten.

Nieuwspoort is een iconische plek geworden.

Met Prins Claus aan de bar en Joop den Uyl achter de pingpongtafel.

Maar ook met de tranen van Elske ter Veld en de taart in het gezicht van wijlen Pim Fortuyn.

Met de scherpe observaties van Kees Lunshof.

En met - steeds weer - Julius Vischjager en zijn laatste vraag bij de wekelijkse persconferentie van de premier.

Maar ondanks die momenten draait Nieuwspoort voor mij om iets anders.

Het gaat mij eigenlijk om de momenten die juist níet opvallen. Om de nuttige gesprekken tijdens de koffie, de uitsmijter of de borrel.

Om de echte ontmoeting, waarin we vrijuit kunnen spreken, elkaar leren kennen en beter gaan begrijpen.

Ik denk dat we allemaal aanvoelen hoe kostbaar die momenten zijn.

Omdat ook juist daar de democratie leeft:

In de vrije zoektocht naar feiten door journalisten.

In het uitwisselen van ideeën en in het luisteren naar elkaar.

Als Kamervoorzitter sta ik ervoor om het democratische debat open en vrij te laten verlopen.

Niet alleen in de plenaire zaal en de commissievergaderingen.

Maar ook aan de bar, aan de lunchtafel of in het voorbijgaan.

Waar journalisten alles kunnen vragen wat ze willen weten.

Waar politici hardop kunnen denken.

Waar iedereen zijn of haar mening vrij kan laten horen.

Juist daarom ben ik er trots op dat wíj Nieuwspoort hebben.

Het enige onafhankelijke perscentrum van de wereld.

De plek waar het vrije woord regeert.

En ik ben er daarom trots op dat Nieuwspoort de komende jaren óók 'op B67' thuis is.

Waar het democratische debat plaatsvindt, daar is ook

Nieuwspoort.

En zo hoort het te zijn.

Nieuwspoort was in de roerige jaren zestig een nieuwe vrijplaats.

En die rol moeten we ook de komende 60 jaar koesteren.

Omdat het vrije woord en het open debat een erezaak is in een vrije, democratische rechtsstaat.

Juist nu er een vreselijke oorlog woedt op Europese bodem.

Juist nu journalisten worden gedood, politici worden gekidnapt en waarin de oorlog met woorden net zo hard wordt gevoerd als met tanks en raketten.

Juist daarom vieren we 60 jaar Nieuwspoort.
Omdat we het vrije woord en het open debat niet kunnen missen,
als steunpilaar van een open democratie.
Dat kon in 1962 niet.
Dat kan in 2022 niet.
En dat kan wat mij betreft ook de komende 60 jaar niet.

Van harte gefeliciteerd en nog vele jaren!